

Q 241

Handwritten text on a strip of paper at the bottom edge, possibly a library label or inventory mark, featuring red vertical lines and black markings.

79

RECTOR
ACADEMIÆ LIPSIENSIS

ituris Exeqvias

Incomparabili Theologo

Dn. D. HIERONYMO KRO-
MAYERO,

Prof. Publ. primarius, suæ Facultatis De-
cano, ejusdemqve ut & Præsulatus Ingenui Misenen-
sis, ac Nationis Misnicæ Seniori, Consistorii Electoralis ac
Ducalis Saxonici Assessori, Collegii Minoris Principum Col-
legiati, Alumnorum Electoralium Ephoro, Acade-
miæ Decem-Viri,

20
22

RECTOR
ACADEMIE LIPSIS

DR. D. HIERONYMO KRO.

MAYERO.

PROF. PUBL. PHIS. MATH. FACULT. LIPS.

Casuum vices! ð rerum humanarum inconstan-
 tiam! Concussa superiore anno per obitum corda-
 tissimi REINHARTI Facultas apud nos Theologi-
 ca, suis quatuor columnis vix iterum stare coeperat;
 & novam nunc in solidissimo KROMAYERO facit
 ruinam! Calendæ Junia novum se cathedræ Professorem inferen-
 tem Ordini Venerando gratulabantur; tertius continuò dies è Ve-
 teribus primum non cathedrâ magis, quàm vitâ exturbat. Nolite,
 Cives Academici, cladem hanc parvam existimare. Percellit ea nos
 non modò, quia repentina est, nec ita plurium dierum ægrotatio-
 nem insecuta: sed multò magis, quia gravissimo vulnere militan-
 tem his in terris Ecclesiam affligit. Enimverò primarium Theolo-
 gum non Academia tantùm nostra, sed ipsa Respublica luget Chri-
 stiana. Nec errabit, qui dicet, amisisse nos HIERONYMUM seculi
 nostri. Favet nomen Viri Beati: favent merita, Equidem fortasse
 non hoc spectaverat quondam Parens ejus, cum nomen illi de suo
 nomine inderet, quem simile vero est id egisse potius, ut in filio se
 intueretur, filium vicissim communicatione nominis ad æmula-
 tionem paternarum incitaret virtutum. Sed intervenisse tamen ar-
 canum DEI consilium quoddam eventus confirmat, id procuran-
 tis, ut vel augurio nominis admoneretur grata in Summum Theo-
 logum posteritas, cum quo è priscis Ecclesiæ Latinae Doctoribus
 ipsum contenderet. Quatuor hi memorantur præcipui passim atq;
 cardinales. Solent enim Hieronymo addi Ambrosius, Augustinus,
 Gregorius. Memorantur autem tantâ cum fiducia celebritatis ju-
 xta & sanctitatis eximie, ut reperti sint, qui Apocalypica illa qua-
 tuor animalia, quæ vulgò quatuor Evangelistis accommodantur in
 picturis etiam templorum publicis, ad hanc transferrent Latino-
 rum Patrum quadrigam. Neque adeò dubitari potest, quin hi Qua-
 tuor Viri emineant inter ceteros eloqvii Latini Doctores Eccle-
 siasticos. Cumquæ suæ virtutes ita exornent singulos, ut pares ha-
 beri queant: haud rarò tamen unum anteferri cæteris videas Hiero-
 nimum. Tanta certè fuit ipsius autoritas, ut Bethlehemiticum il-
 lud antrum, in quo vertendis & explicandis codicibus sacris, oran-
 doquæ & psallendo annos circiter viginti Vir sanctus vacaverat, quasi
 publicum Christiani orbis oraculum haberetur, & ab ejus judicio,
 quis-

Apoc. 4, 7.

*esse Job. da
Sylveira in A-
poc. c. 4. f. 308.*

*Beat. Kromay.
Hist. Eccles.
p. 204.*

22

*Sidon. IV.
Epist. 3.*

*Kemp. c. 5. bit.
bon. mon. p. m.
72.
Saresb. VII. Po-
licer. 10. in fin.
p. 381.*

quisquis in assequendo loco hæbat Biblio; penderet. Ad Clau-
dianum Mamertum scribens Sidonius Apollinaris, plusculosque
memorans Ecclesiæ scriptores, quibus propria singulis encomia
dividit, neminem tamen priorem nominat Hieronymo. Nec alio
eum loco inter quaternos, quos indicavimus, cardinales Patres re-
censet Thomas à Kempis, quam primo. Joannes verò Saresberien-
sis clarissimo eum insignit elogio Doctoris Doctorum. Non invi-
debit hunc eundem titulum Kromayero, quicumque reputabit, ne-
minem vivere jam in Academia nostrâ S. Theologiæ Licentiatum,
neminem Doctorem; cui non Præceptor ipse ac Promotor contige-
rit. Porrò eadem illa, quæ Hieronymo tantum splendoris pepere-
runt, illustre quoque Nostri nomen effecere. Trium linguarum, La-
tinæ, Græcæ, Hebraicæ eximiam peritiam habuit Hieronymus.
Habuit & Noster. Diffusissima sacræ pariter & profanæ historia
notitia in Hieronymo fuit, adeò ut affirmatum ab aliquo sit, nul-
lum hominem scire, quod ignoraret ille. Ad hanc Hieronymi lau-
dem quisquamne est, qui propius atque noster accesserit? Cujus
cum nulla pars fuerit vitæ, quam non impenderit literis, adeò scien-
tiarum omnium latices exhaustit, ut incredibili accedente vi memo-
riæ, quæ ne senem destituit quidem, exproptum haberet, quicquid
usus deposceret. Acerrimus fidei defensor fuit Hieronymus ad-
versus hæreticos. Fuit & noster, sed sine felle, sine verborum acer-
bitate. Plurima misit in literas Hieronymus. Nec noster, siquidem
otium utriusque ac vivendi spacia compares, pauciora. De quibus
vulgata jam sunt per Typographos, Commentarius in Apoca-
lypsin: Historia Ecclesiastica: Theologia Positivo-Polemica: Loci
Anti-Syncretistici: Polymathia Theologica: Disputationes mul-
tæ ac variæ de selectissimis tam in Philosophiâ, quam Theologiâ
argumentis: duæ insuper Disputationum Decades de Apostasiâ
Ecclesiæ Romanæ in mysterio peractâ, seu de successivâ & clande-
stinâ errorum Papalium in Ecclesiam introductione: Disputatio-
nes item decem Scrutinii Religionis, quas tredecim animo designa-
verat, sed ultimas præventus morte partim publico sistere non po-
tuit, partim ne privatis quidem schedis mandare. Luculentus quo-
que in Epistolam Pauli ad Galatas Commentarius inchoatus qui-
dem ab operis est, sed absolvi nondum potuit. In scriniis adhuc fêr-
vantur

vantur, Collegium Mathematicum: Collegium Historico-Philologicum
& Philologicum: Collegium Hæresilogicum: Literæ multiplices
ad Amicos de Syncretismo præcipuè ac de Quæstione: num pax
inter Ecclesias controvertentes possit salvâ conscientiâ stabiliri?
Servantur & alia opuscula quamplurima, quæ longum sit enume-
rare. Omnino alter Hieronymus fuit, cujus exuvias hodiè tumu-
labimus. Nec ambigere fas est, quin anima beatissima inter cœlestes
firramenti stellas fulgore superet. Nos, ut Optimi deqve publi-
coægregio meritissimi Senis honoratior sit memoria, quod officii
est nostri, nunc exequemur. Natales suos Vir summè Re-
verendus, Magnus, Nobilissimus atqve Amplissimus Dn.
HIERONYMUS KROMAYERUS, Doctor Theologus
famigeratissimus, officiisque in universam JESU CHRISTI
Ecclesiam longè celeberrimus, SS. Theologiæ Professor prima-
rius, Theologiæ Facultatis h. t. Decanus, ejusdemqve ut & Præfu-
larus Ingenui Misnensis, nec non apud nos Misnicæ Nationis Seni-
or, Confessorii Electoralis & Ducalis Saxonici Assessor gravissimus,
Collegii Minoris Principum Collegiatus, Alumnorum Electoralium
Ephorus & Academiæ hujus Decemvir undiqve Spectatissimus,
perantiqve debet ac nobilissimæ in Silesis familia, quæ his
ipsis temporibus nostris Virum maximè strenuum atqve Magnifi-
cum Augustinum Henricum à Kromayer & Gros-Sagovvitz, Hæ-
reditarium in Bukovvin & Grünaich, Collegii Senatorii in Rep. Ura-
tislaviensi Seniore, rei qve bellicæ Commissarium summâ cum
laude extulit. Sed cum militiæ potius Civitatis Sanctæ Nostrum
destinavisset Exercituum cœlestium Dominus: non Patrem illi mo-
dò, sed & Patruos tres, & è maternâ stirpe Proavum atqve Abavum
dedit Theologos longè celeberrimos. Parentem enim habuit ma-
ximè Reverendum & Excellentissimum Virum SS. Theologiæ Li-
centiatum Hieronymum Kromayerum, primùm Ecclesiæ primariæ
Cizenensis ad D. Michaëlis Pastorem, postea Superintendentem Play-
ensem. E Patruis verò M. Johannes quidem Sereniss. Vinaræ Prin-
cipi à concionibus aulicis primariis, universoqve Ducatui Genera-
lis Inspector fuit; reliquorum autem duum alter quidem Erfurten-
A 3

stum Lutheranorum Ecclesiasten egit primarium, alter Pastorem
Döbelensem. Matrem porro nactus est Noster Foeminam sui sexus
ornamentum insigne, Mariam Magdalenam, Consulis in urbe
Numburgensi de suâ Rep. meritissimi Dn. M. Jacobi Lindeneri fili-
am; Maternam Aviam Margaretam; duorum Theologiæ Luminum
D. Nicolai Selnecceri, & Danielis Greferi, hujus quidem filiam, illius
uxorem. E quibus Selneccerus, gravissimis pro verâ religione tum
voce vivâ tum calamo gestis certaminibus Viri illustris, ad extremum
in hac civitate nostrâ, cui Superintendens fuit, placidissimo sine ac-
quievit, anno superioris seculi 92. splendide vestitâ metallo tumbâ
decoratus in Æde Thomanâ: Greferus Concionator primùm Auli-
cus, post Superintendens Dresdensis, octogenario major vitam
ipse suam A. 1787. pietatis pleno, variarumque rerum notitiâ non in-
jucundo commentario complexus est. Sed ad Nostrum ut rever-
tamur, cum iis, quos dixi, Parentibus natus hanc lucem Ciza anno
seculi currentis decimo, Januarii mensis die decimo octavo aspexif-
set, nihil prius illi habuerunt, quàm ut maturè Christo per bap-
tismum, primam gratiæ portam, filius offerretur, civisque scriberetur
cœlestis Hierosolymæ. Vix quadrimo desideratissimus Parens Pla-
viæ surreptus est. Sed prospexit illi Clementissimum Numen de al-
tero Parente, dum dilectissima ipsi Mater per secunda vota transit in
Conjugium Viri maximè Reverendi Amplissimiqve Dn. D. Erharti
Lauterbachii, Superintendentis Præfatus Numburgo- Cizensis &
Consistorii Episcopalis Assessoris, qui ipsum à teneris ungviculis in
verâ pietate, optimisqve artibus juxta & moribus probissimis cura-
vit institui. Nec enim tantùm in Episcopali scholâ fidelissimis
Præceptoribus, iisque eruditissimis, Dnn. M. Qventelio, M.
Fabro, M. Fischerò, aliis imbuendum, formandumqve tra-
didit, verùm domi quoqve Præceptores illi electissimæ notæ pri-
vatos addidit. Ita tres lingvas cardinales didicit, Latinam, Græ-
cam, Hebraicam: quin & Logicæ Doctrinæ atqve Rhetoricæ ele-
menta, Naturalis item scientiæ, Sphæricæqve, ac Moralis Sapientiæ
principia tam sibi familiaria reddidit, ut hisce quasi corticibus nixus
pelago se Academico jam committere posset. Quamobrem anno
seculi hujus 28. ætatis 18. in hanc nostram Lipsiensem ablegatus,
inque numerum Alumnorum Electoralium cooptatus Professori-
bus Philosophis indivulso nexu adhæsit, quin minimùm quotidiè
dili-

diligentem aurium operam navans: ne tamen esset ullus, cuius Auditorium profiteri se non posset, successu temporis alium alio permu-
tavit. Anno sequente post primum in Philosophiâ gradum sibi col-
latum in Witebergensẽm Academiam se contulit, cui mox A. 1630.
& Jenensẽm adjecit, ut harum etiam genio advesceret. Sed cum
Lipsiensi sua studia consecravisset, redux factus in iis elaboravit,
quæ sibi ad obtinendos in Philosophiâ summos honores oppor-
tuna fore intellexerat. Ergò de Eclipsi Solis ac Lunæ, de Anno, de
Lingvis ut Præses; de tribus causarum generibus ut Respondens,
è cathedrâ publicè disputavit; nec infreqvens opponentium occu-
pavit subsellia; p̄t̄ ferias autem caniculares, ut hujus Academiæ
fert consuetudo, Lectorem egit, studiorum sociis eruditæ thesæ de
Sirio communicans. Collegiis porrò privatis aded̄ gnavus Auditor
interfuit, ut, ne quid de aliis dicamus, vel solus Dn. Calertus,
(magni postea nominis Theologus,) intervallo temporis non
magni sex Collegiorum suorum partem scribere ipsum potuerit.
Summus in Philosophiâ titulus ipsi A. 1632. collatus fuit. Sed cum
propter motus bellicos & serpentem luem pestiferam mutare lo-
cum, alibiq̄ve sedem circumspicere coactus foret: ita factum est, ut
anno demùm sequente de conspectis in cælo stellis disputans locum
inter Magistros quæreret sibi. Ex eo tempore, qui discipulum ege-
rat, hæcenus, induere Præceptorem cepit, habendisq; assiduis Col-
legiis privatis tum lectoriis, tum disputatoriis, atq̄ve practicis Logi-
cam, Oratoriam, Physicam, Astronomiam, aliasq̄ve disciplinas ani-
mis juniorum felicissimè insinuavit, eo cum fructu, ut ipse sibi gra-
tularetur, quoties è scholâ suâ prodissse videret Lauterbachos, Za-
deros, Andreas, Francos, Rehefeldos, Langios, Günzelios, Backios,
Ibachos, Petermannos, Dauderstadios. Cumq̄ve facilis ipsi vena
quocq̄ve flueret Poëtica, non semel ipsum novelli Magistri dignum
habuere, quorum pileos panegyrico carmine decoraret. Quin &
post annum 1634. Nobilium quorundam Parentum, & aliorum non
infimi subsellii Virorum liberis ab informatione fuit privatisimâ,
quòd amari eruditionem suam & expeti ab aliis intelligeret. Enim-
verò quisquis docentem audivit, ingenuè fatebitur, eximias in eo
fuisse virtutes eas, quæ requiruntur à bono Doctore. Nam & quæ
aliis infunderet, ipse hauserat accuratè, & methodo utebatur discen-
tum

4. 1634. 8. 43.

tum ingenii consentanea, & perspicua voci moderationem addebat, quin & suavitate quadam pronunciandi condebat sermones suos. Atque his dotibus cum aliorum sibi comparavit benevolentiam, tum Philosophici Collegii favorem confirmavit. Itaque haud aegre obtinuit, ut ejus Collega scriberetur Anno 1638. abi prius habitis pro loco in eadem obtinendo disputationibus binis, una de anno magno, altera de origine animae humanae, dignum se laudatissimo Confessu demonstravisset. In quo Nationis Misnicae, (huic enim natalis eum tellus admoverat.) Senior factus est biennio post ex obitu pl. Rev. L. Antonii Kirchoffii. Neque jam tot editis eruditionis Philosophicae speciminibus inidoneus haberi poterat, cui publici Professoris ardua crederetur provincia. Quare annus 1643. Amplissimo Cunrado Bavaro in Historiarum, quintus post annus Consultissimo Andreae Corvino in Oratoria Professione Successorem eum dari vidit, confirmante Collegarum sententia Serenissimo Electore Johanne Georgio I. Jam cum diem suum A. 1650. Nobilissimus obiisset Jctus Tobias Heidenrichius, eaque ratione in Minore Principum Collegio vacua facta esset pro Misnicae Nationis membro sedes, nemo, qui hanc impleret, dignior visus est Kromayero. Scribendorum vero Academiae nomine Programmatum tam eorum, quae ordinaria sunt, quam quibus extra ordinem varii casus aperiunt locum, Consilii Perpetui suffragiis delatum ipsi. Titulus est A. 1652. ubi prius per annos bene multos Antecessorem in hoc negotio suum Excellentiss. Leubnitium operam gratuitam sublevasset. Philosophicae Facultatis Collega per annos fuit novendecim, quousque videlicet ejus Studii Professionem ordinariam Theologica permutaret; Minoris Principum per annos viginti, h. e. usque dum terreno diversorio exolutum caelis eum beata mors inferret. Atque hoc temporis intervallo Decani officio quater a), creandis Magistris Procancellarii bis b), Rectoris Academici semel c); in Minore vero Collegio Praepositi munere bis d) ita functus est, ut cum primum ea ipsum dignitas exciperet, simul ferente casu cum ea Villarum Academia Veterum connecteretur Praepositura, quam vocare Magnam solemus.

a) A. 1640. 42.

44. 53.

b) 1641. & 45.

c) 1653.

d) 1656. & 62.

Sed his majora jam dicenda sunt nobis. Delinendus enim Theologus, quem ex aetatis nostrae praecipuis unum esse Coeleste voluit Numen

Numen, in quod ille fastigium ascendere se non putavit posse, nisi mature vestigia poneret in calle, qui placidis gradibus affurgens nitentem evehit tandem in suprema. Stimulum ad sanctissimam disciplinarum jam puero illi dedenant tot suorum exempla domestica, Abavi Greferi, Proavi Selnecceri, Patris, trium Patruorum, Vitrici Lauterbachii. Quorum complecti memoriam animo non valebat, quin efficaci quodam impetu trahi se in divina Sapiencia sollicitandos amplexus perentificeret. Accessit invitamentum haud mediocre ex Bibliotheca paternâ, cui hæres unicus non poterat non esse, quem decedens Pater filium unicum reliquisset. Nec alio sine sibi Electoralis stipendii factam non semel prærogationem animadvertibat ab Aulâ Illustrissimâ, quàm ut profectus aleret in sacro Theologia studio. Huic ergo se, maximè ubi absoluto Philosophiæ curriculum Magisterii titulum adeptus esset, mancipare non vulgari occupit industriâ, diligentissimequæ Alumnorum obiit exercitia, sive audire, quæ à Præceptoribus legerentur, essent iusti, sive disputare, sive concionari, aut declamare. Ergo in sacris illis conventibus, qui in Paulino templo haberi quotannis non rarissimi solent, satis frequens Orator auditus est Kromayerus, jam de triplici victoriâ Christi e), jam de adventu Mesia f), jam de nomine *πρωταγγελια* g), jam de Genealogiâ Christi h), jam de lingvarum tum confusione f) Babylonicâ, tum Hierosolymitanâ restitutione i), jam de *πρωτε* j) *αγγελια* k), jam de processione Spiritus S. à Filio l), jam de jejuniis Pontificiorum m), jam de Passione Dominicâ n) verba faciens ad Patres ac Cives Academicos. Ne caniculares quidem ferias elabi sibi passus est, quin semel iterumquæ faceret periculum, quid posset vel scripturis interpretandis, vel alioquin erudiendâ hoc in genere juventute. Itaque legendi veniam à Summè Reverendâ Facultate concessit A. 1635. Paulinum illud Rom. 8. *Quos præcivit, hos est prædestinavit* etc. quod auream salutis catenam verè dixeris, explicuit; triennio post epitomen historiæ Ecclesiastica, ab Apostolorum usque temporibus repetitâ gestarum rerum inque seculum præsens deductâ memoriâ, prælegit: utrobique per hæc etiam tirocinia tam expectatus Auditoribus, ut magna horum celebritas angusta redderet subsellia; tam gratosus Præceptoribus, ut illud lucidissimum Theologiae sidus Henricus Höpferus, quod detexere, quam dixi, historiam

e) A. 1632.

f) 1633.

g) 1634, h) eod.

i) 1636.

k) eod.

l) 1637.

m) 1638.

n) eod.

B

riam, sanè quàm uberem atqve copiosam, posset optimus discipu-
 lorum, post caniculares quoqve serias illi patere septimanam unam
 pateretur, & in eâ sibi destinatas alioquin horas cederet. Tanta fuit
 adhuc discens æstimatio: tam propensus in Alumnum amor Præ-
 ceptoris. Nimirum ab hujus maxime ore ultra septennium pen-
 dere Noster assidue, hunc suspicere, hujus in se copiam derivare,
 Höpferus vicissim affectu plane paterno prosequi Nostrium, nec
 eorum intermittere quicquam, quæ ad promovenda ejus studia fa-
 cere viderentur. Neque neglecti tamen sunt cæteri non minore di-
 gni encomio Theologi, Christianus inprimis Langius & Mauritius
 Burchardus, quorum Præsides altero de perspicuitate & efficaciâ
 scripturæ, altero de Sacrilegio Pontificiorum, Lectione Codicis sa-
 cri Laicis interdientium, publicè respondit Noster: etiam aliquot
 annis postea conscriptas à se pro impetrando superiore gradu the-
 ses de satisfactione, præsidium commodante Dn. D. Johanne Höp-
 nero Superintendente, solidissimè adversus oppugnatores defen-
 dere auditis. Successerunt prælectiones novæ de fontibus scrip-
 turæ canonicæ ac versionibus Bibliorum. Ita nimirum non pu-
 tavit noster adspirare se ad graduum dignitates posse, nisi prius o-
 mnibus numeris peritiam approbasset suam pari cum diligentia
 conjunctam. Ultrò igitur in ipsum convenere tot virtutum præ-
 mia. Nam A. 1640. supremæ Facultatis Baccalaureus; A. 1645. sibi
 alias è morte pientissimæ Matris funesto, Licentiatus; A. 1651. Doctor
 publicè summâ cum laude renunciatus est. Professionem verò
 Sacræ Theologiæ extraordinariam quidem A. 1646. ordinariam ve-
 rò A. 1657. adiit; anno sequente Cizensem Canonicatum adeptus,
 quem postea, cum è vivis excessisset incomparabilis Hülsemannus,
 A. 1661. mutavit Misensens. Alumnorum Electoralium Ephorum
 idem annus, qui Cizensem Canonicum effecit: Academici verò
 Decemviratûs initium anno 1662. debet. His perpetuis functioni-
 bus accesserunt aliæ non raro ex earum genere, quæ annui temporis
 aut minore spacio terminantur. Creandis enim in suâ Facultate Li-
 centiatis aut Doctoribus Compromotorem semel *o*) egit, semel *p*)
 Viceprocancellarium, cum summè Reverendum Dn. D. Danielem
 Henrici partes hæc suas agere vetaret morbus; Procancellarium qua-
q) 1662. 66. 67. ter *q*) Decanatum verò maxime venerandi Collegii quinqvies *r*) ad-
 ministravit, ita quidem, ut in hoc ipso Magistratu constitutum sata-
 lis

A. 1642.

A. 1645.

o) A. 1658.

p) 1659.

q) 1662. 66. 67.

68.

r) 1661. 64. 66.

67. 69.

lis cum hora in caeleste atrium evocaret. His tot muneribus quanta cum fide, quâ dexteritate, quam inexhaustâ industriâ, quo Facultatis ornamento publico, quo fructu discentium privato praefuerit, quando nemo tam hospes est in hoc Musarum emporio, qui ignoret, nemo tam lividus, qui obtrechet, tam impudens nemo, qui vocet in dubium, orationis ambitu commemorare supervacuum est. Nullius indigni pigmenti vivit Kromayeri virtus in ingeniis Alumnorum, quos gubernavit; in Juvenum reliquorum pectoribus, quos variâ sapientiâ saturavit; in Collegiarum animis, quos lætis rebus applausu, adversis solatio, dubiis consilio juvit; in Orbis literati conscientiâ, quem tot immortalibus scriptis perpetuò sibi devinxit, quodque speramus, ab obitu devincere denuò incipiet, ubi vulgabuntur, quæ vivus ipse intra Musei septa continuit, sive quòd parùm delectaretur aucupio parandæ per chalcographos famæ, sive quòd negotiorum in tot functionibus quotidiaua mœles non permitteret ipsi adornare sua in usum officinarum. Omnino enim nulla ipsum hora spectavit otiosum. Ac providerat illi quòque Deus de vivendi eâ opportunitate, quæ solutam à curationibus domesticis tradere totum posset ac parem reddere tantæ munerum publicorum multitudini. Equidem cum ad matrimonii fœdus animum appulisset, dignum habuit Jctus celeberrimus, suæque Facultatis jam Ordinarius Vir Nobilissimus, maxime Reverendus atque Magnificus Dn. Georgius Tobias Schvvendendorferus. Consiliarius Electoralis, Curia Provincialis Assessor, Ecclesiæ quæ Martisburgi est, Cathedralis & S. Sixti Canonicus ac Custos, Nationis apud nos Bavaricæ, quin & totius Academiæ Senior, Majoris Principum Collegii Collegiatus, atque inter Decem Viros Paulini Collegii h. t. Præpositus longe splendidissimus, cui Novembri mense anni 1646. filiam elocaret, pudicissimam omnibusque florentem feminei sexus ornamentis Virginem Annam Justinam; nec sterile penitus hoc fuit conjugium, cum die 5. Januarii A. 1653. Parentes optimi natum è castissimis complexibus filiosum oscularentur, cui ex Avo Georgii Tobia nomen facere visum ipsis est. Verum cum infantem vix triduanum proprio funere efferrent, neque hanc orbitatem nova ulcisceretur postea fecunditas: toti Viro, præcipue, qui sobrietati quam maxime studeret, comessationes & omnes desidum delicias extremè fugeret, manum injicere occupationes illæ potuerunt, quæ propriæ Theologo Donum Dei adificiant. Ut hæc etiam partenon iniqua sit Hieronymi nostri

ῥ'ανώτερος
καλλίος.

nostri cum illo Stridonense comparatio, cujus magnam vitam portio-
nem solitudo non nisi divinis dedicavit officis. Atque ut hunc illud
in ore habuisse proditum est, cum diceret, auribus suis, sive vigilaret
ipse, sive dormiret, semper intonare vocem, quæ surgere mortuos, at-
que in iudicium venire jubet: ita familiare Nostro fuit, velut in vicem
Symboli albis inscribere sententiam, quæ *superna pulchriora* esse con-
firmans, infixam cœlestibus perpetuò mentem demonstravit. Nam iste,
Hieronymo veteri ut disparem, ita præferendum etiam fecit. Nam iste,
qui natus Optimi de cœtero Patris fuit, in iras naturam propensior
parum liberali sale interdum scripta adpersit sua; Nostro per o-
mnem vitam nihil placidius; nihil humanius, nihil tranquillius
fuit; domi, foris, publice, privatim, pacata habuit omnia,
quippe solis succensere vitis, non hominibus didicerat.

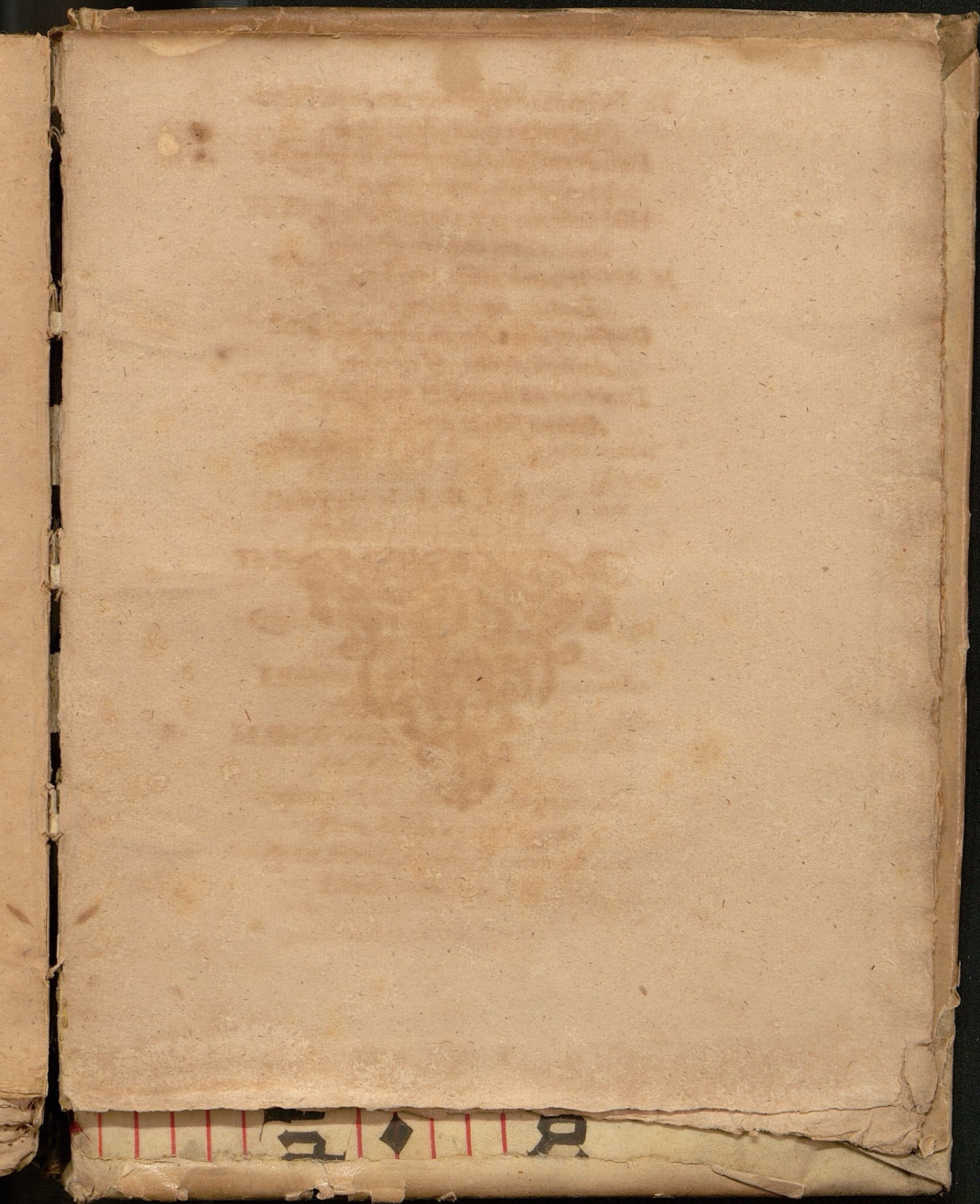
Ac meminimus hoc illi à Venerando Socero ac Pientissima Socru, nec sine lacrymis,
negatum tam amabilis Viri diuturniorem ulum deplorantibus, perhibicum esse ultro
testimonium, nunquam se vel verbulo Generi, vel gestu minimo offensus fuisse. Tam
suavem vitam nemo miretur, si mors æquè dulcis est consecuta. Nec enim gravi do-
lore, aut diuturnâ fluctatione concussit eum morbus, & anima, cum evolandi tempus
adveniret, corpus æquè blando itinere deseruit, quam quo amantium basia ultro ci-
stroque meare solent. Quinto decimo die mensis superioris ad eunda ipsi VVircena
fuit; ac fecit intemperies aeris frigidiusculi, ut humore noxio sentiret sibi occipit
ingravescere. Hoc malum, præsertim, quod laborantem non dejiceret, creditum est,
vel à diætâ repelli posse. Vigentesimus nonus dicti mensis dies periculum detexit, cum
& calor præternaturalis insolitam sitim afferret, & post biduum validus tumor ner-
vorum sub cervice principium obfideret, febrisque cubantem omni virium firmitu-
dine, frustrâ consumptis remediis pretiosissimis, privaret. Animæ ergò potius
quam corporis suscipiendam sibi curam ratus Noster, ubi, quæ fieri se mortuo vellet,
mandavisset, sacro munitus viatico beatam *avdaron* intrepidus expectavit. Cu-
jus æ, qualem paulò ante depinximus, compos factus est Junii currentis die tertio
circa vespertinam septimam, cum inter mortales exegisset annos sexaginta, menses
que quatuor cum dimidio. Beatæ animæ exuvias hodiè Terræ mandabimus

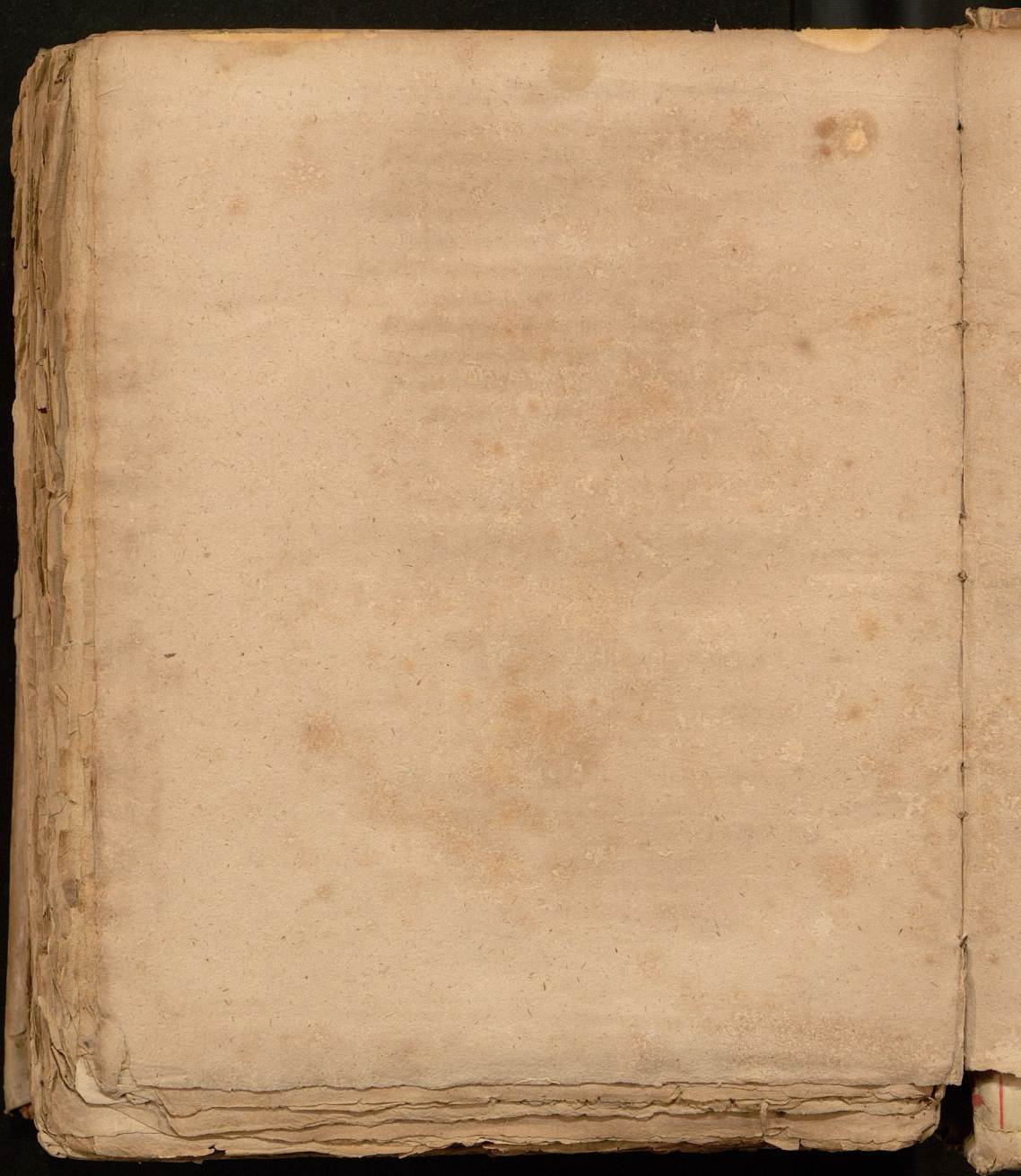
hora I, Cui rei ut nostri frequentes adsint, moneri se hoc publico

scripto interpretabuntur. PP. d. 9, Junii

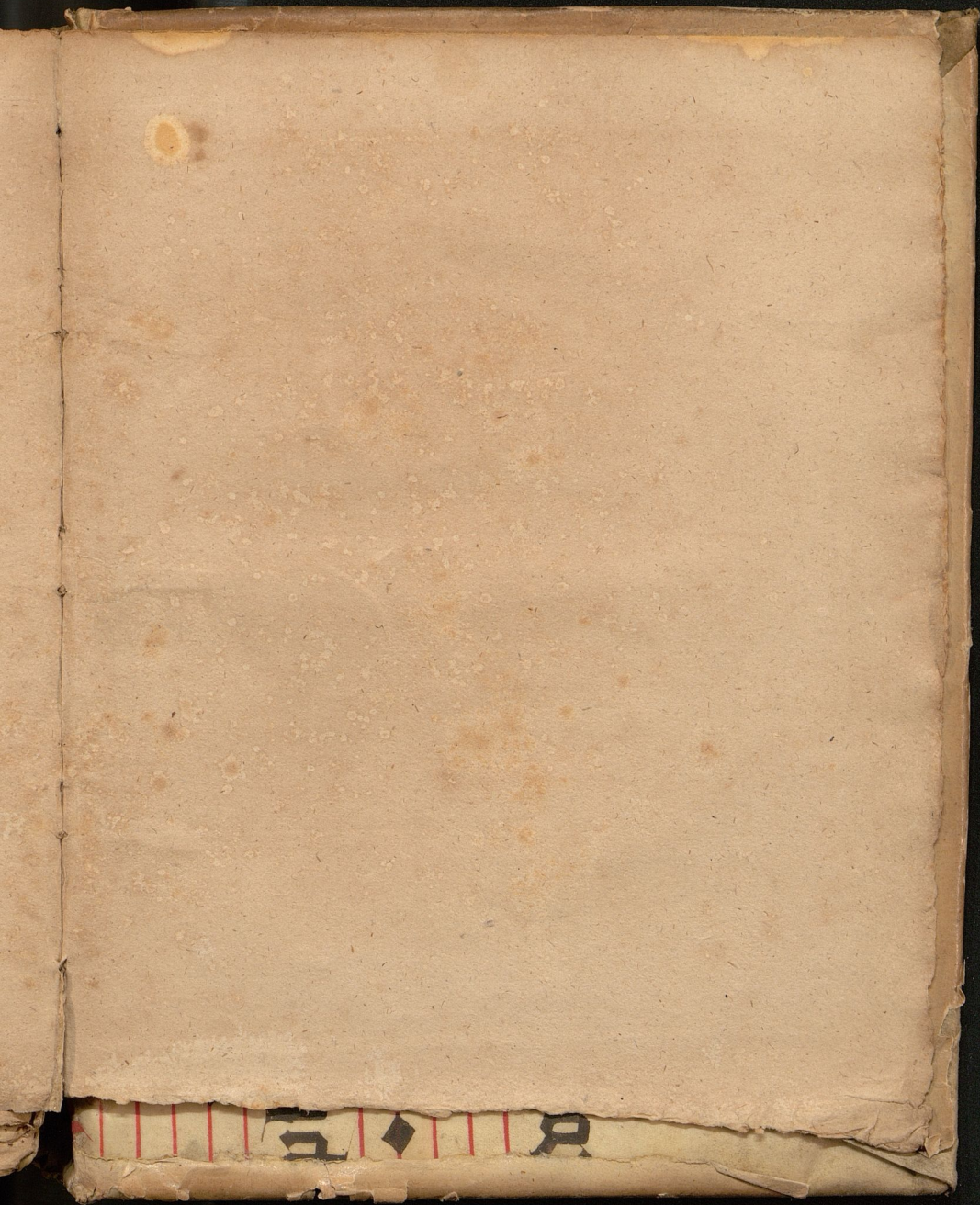
A. C. 1670.

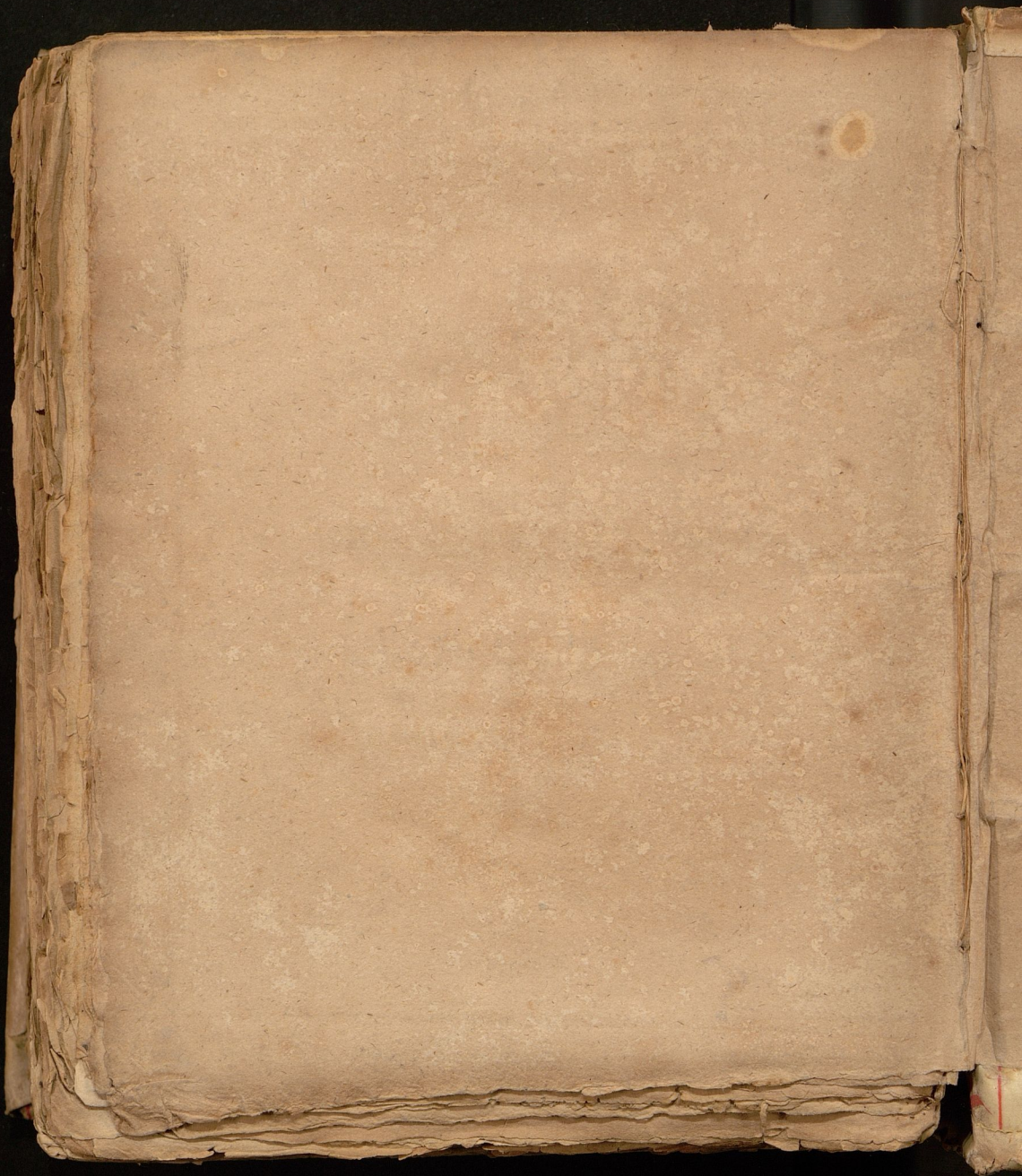
Literis WITTIGAVIANIS.

DD A 6358

ULB Halle 3
002 920 387

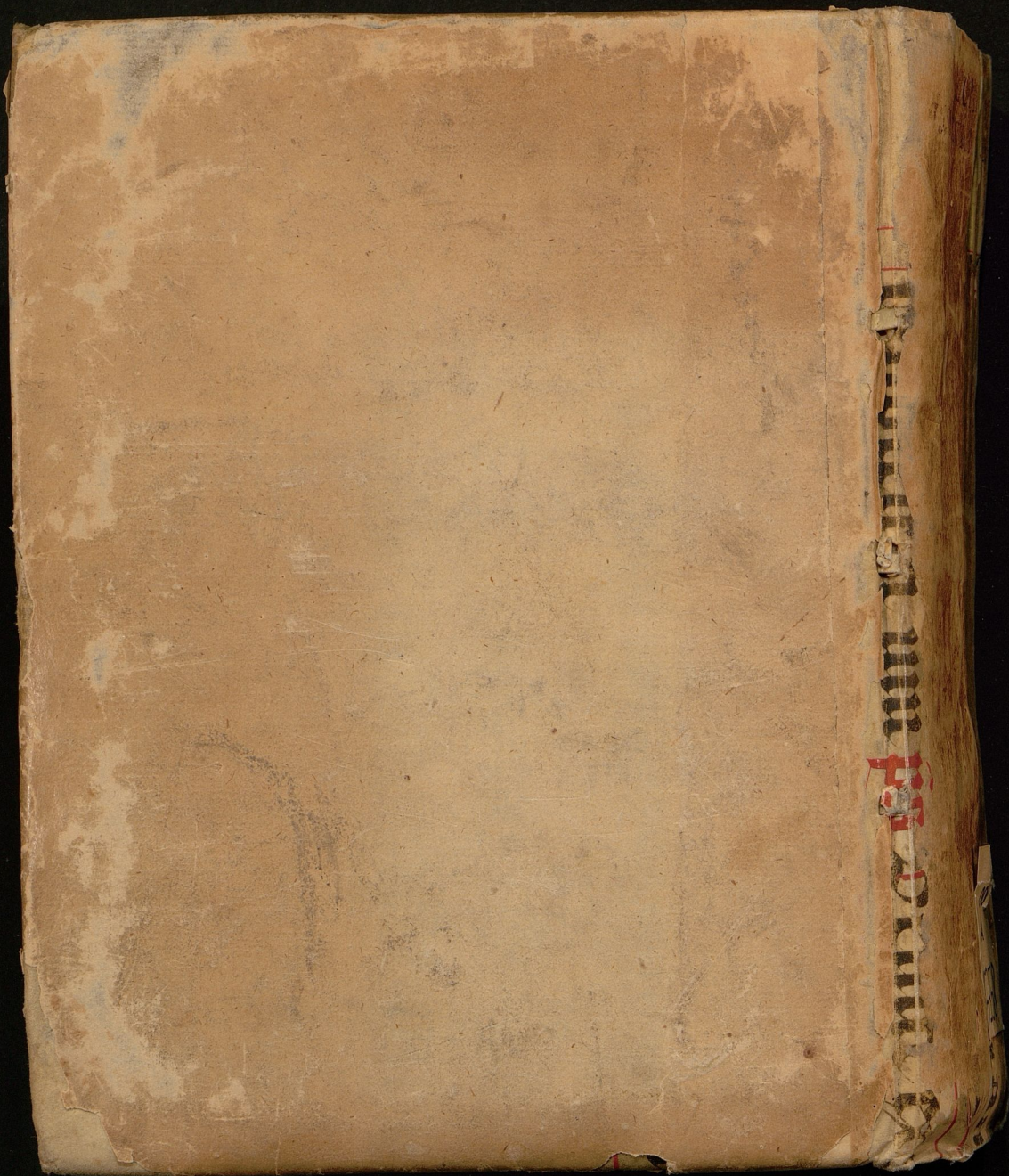

sb.

Reho ✓ 1077

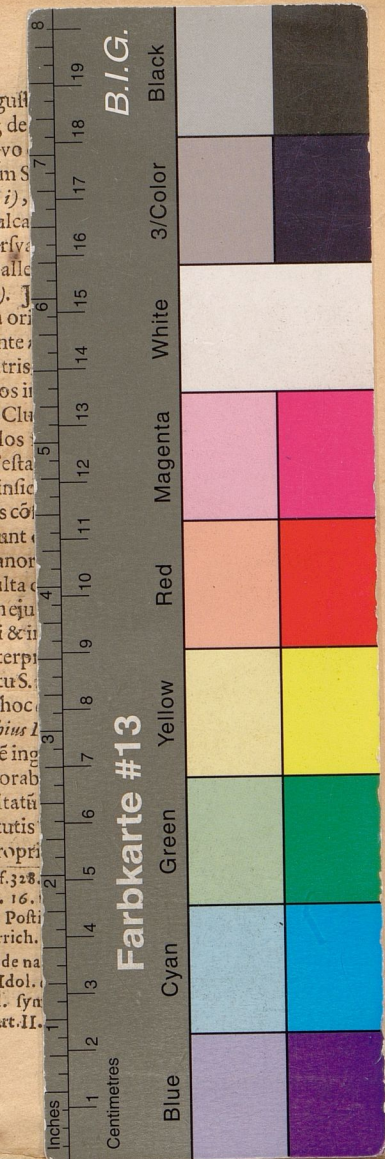
5 ♦ 8

INDEX

79

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS

ituris Exeqvias

Incomparabili Theologo

Dn. D. HIERONYMO KRO.
MAYERO,

Prof. Publ. primarius, suæ Facultatis De-
cano, ejusdemqve ut & Præsulatûs Ingenui Misnen-
sis, ac Nationis Misnicæ Seniori, Consistorii Electoralis ac
Ducalis Saxonici Assessorî, Collegiî Minoris Principum Col-
legiati, Alumnorum Electoralium Ephoro, Aca-
miæ Decem-Viri,